

3. 1. 2016, 10:00, Krefeld, Nemecko

„*Hľa, silný Bôh môjho spasenia, v ktorého budem dúfať a nebudem sa strachovať, lebo mojou silou a mojou piesňou je Hospod-Hospodin a stal sa mi spasením. Budete čerpať vodu s radosťou, z prameňov spasenia. A poviete toho dňa: Oslavujte Hospodina, vzývajte Jeho meno, oznamujte medzi národami Jeho skutky; pripomínajte, že je vyvýšené Jeho meno. Spievajte Hospodinovi žalmy, lebo učinil preslávné veci; nech je to známe po celej zemi! Jasaj a plesaj, obyvateľko Siona, lebo je veľký prostred teba, Svätý Izraelov!*“ [Izaiáš 12:2-6]

„*On dáva ustalému silu a tomu, kto nemá vlády, hojne udeľuje moci.*“ [Izaiáš 40:29]

Najradšej by som spieval chórus *Chválím milosť tak nádhernú, ktorá mňa hriešnika našla*. Jednoducho pramocné. Nie my sme Jeho hľadali – On nás hľadal a našiel. Nie my sme si Jeho vyvolili – On nás pred založením sveta vyvolil. Milosť je milosť a my sme jednoducho vďační, veľmi vďační, že sa nás Boh ujal, že s nami skutočne tvárou v tvár hovorí a že nám zjavuje to, čo nám hovorí. Naše srdcia sú otvorené pre Slovo Pánovo.

Dnes nebudem čítať všetky e-maily, ale všetci bratia po celom svete vedia, že som všetky e-maily čítal. Sme veľmi vďační za všetkých našich bratov a aj za všetky telefonáty, ktoré prišli už dnes od skorého rána. Je jednoducho mocné prežívať, čo Boh práve teraz koná. Mimoriadne boli hlavne dva telefonáty – jeden bol zo Sibíri a toľko po rusky ešte rozumiem. Keď povedal zo srdca „Blagadarim Bogu...“ „Ďakujeme Bohu...“ a potom pokračoval a jeho srdce a ústa prekypovali vďakou Bohu za to, že Slovo Pánovo prišlo až na Sibír. Nádherné.

Dnes učiním poznámku: Boh požehnaj všetkých našich bratov a sestry, ktorí náš jazyk nepoznajú a napriek tomu prichádzajú, aby počuli Božie Slovo, všetkých bratov a sestry zo všetkých susedných krajín, zblízka i zďaleka. Tak znelo prvé zaslúbenie, ktoré Boh dal Abrahámovi: „**a budú požehnané v tebe všetky čelade zeme.**“ [1. Mojžišova 12:3]

Ako druhé by som chcel poďakovať všetkým našim bratom – či už je to brat Ervin Pacheco, brat Jean-Lambert, brat Siegfried Fleck – všetkým našim bratom, ktorí sa stavajú Bohu k dispozícii, aby

dávali ďalej to, čo nám Boh zveril. Jednoducho nádherné. O všetko, o úplne všetko sa Boh postaral.

Podľa všetkého, čo sa deje, môžeme spoznať, že návrat Pána sa skutočne hmatateľne priblížil. A napriek tomu je nám potom dané napomenutie ostať vo všetkých veciach triezvy, pracovať, kto sa chce oženiť, ožeň sa, kto chce ostať sám, ostaň sám, jednoducho sa každý rozhodovať sám za seba, putovať s Pánom a zo srdca môcť povedať: Nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa deje.

Včera sme počuli brata Michaela hovoriť o tom, čo Boh práve teraz koná v Pakistane a celom Perzskom zálive. Boh ťa bohate požehnaj, Boh požehnaj brata Nobel Gilla.

Je nádherné, že si Boh vo všetkých jazykoch našiel bratov, ktorí môžu niesť Slovo ďalej. Včera náš brat Michael povedal, že by nechcel stáť k dispozícii len Pánu, ale žeby chcel pomáhať bratovi Frankovi v rozdávaní toho, čo mu Boh zveril. Je jednoducho pekné, že bratia sú celým srdcom pri veci. Nielen že niečo konajú, ale konajú v poverení Božom. A to je spojené s tým, čo stojí v Matúšovi 25: Vyvolanie a príprava Cirkvi Nevesty a Matúš 24, že pokrm bude rozdávaný. Ako brat Branham niekôľkokrát zdôraznil – on mal uskladniť pokrm, to zjavené Slovo a od Boha dostal poverenie, že druhému príchodu Krista nepredíde len on, ale aj zvesť. Všetko sa stalo tak, ako to Boh vo Svojom Slove predpovedal.

Nemôžeme zísť na všetko, čo Boh v uplynulom roku učinil. Dovoľte mi zmieniť obzvlášť to, čo sme prežili s bratom Tatym. Pomyslíte na to, že v piatich zhromaždeniach v Kongu som sa vždy pýtal (niekedy tam bolo 12 000, inokedy 16, 18 alebo 8 tisíc ľudí, v závislosti od mesta): „Veríte všetci zvesti, ktorú nám Boh daroval?“

Buď šli ruky hore alebo zaznelo hlasné amen.

Dokonca aj na otázku: „Boli ste všetci biblicky pokrstení na meno Ježiša Krista?“ Amen nebolo počuť len na zemi, ale určite aj o niečo vyššie. Ak potom dostaneme správu, že po piatich zhromaždeniach bolo pokrstených 823 ľudí, ktorí počuli kázanie, a ďalší sa nechali pokrstiť potom, čo sme odcestovali, takže bolo dohromady pokrstených 953 ľudí, čo k tomu môžeme povedať? Boh volá von a spája vieru s poslušnosťou. A o to sa skutočne jedná.

Mnoho a mnoho by mohlo byť povedané – z Mjanmarska, Kambodže, Vietnamu, kamkoľvek sa pozrieme, či Kuba, Južná Amerika, všade... môžeme Bohu len zo srdca ďakovať za to, čo v uplynulom roku učinil.

Pre mňa to bolo trochu ťažké – dni boli dlhé a noci boli krátke, k tomu mnoho letísk a letov lietadlom, pre mňa už trochu priveľa, ale vďaka buď Pánu, ktorý vždy daroval novú silu, aby mohlo byť Slovo nesené.

K tomu, čo sme počuli v úvodnom Slove z Izaiáša 12:5:

„Spievajte Hospodinovi žalmy, lebo učinil preslávné veci...“

Keď náš Pán zomrel na kríži Golgoty a dokonal nádherné dielo spásy, zvolal: **„Je dokonané!“** [Ján 19:30] Boh učinil nádherné veci a to, čo bolo v celom Starom zákone zaslúbené, sa skrze skutok spásy stalo Božou realitou. Preto mohol Pavol napísať: **„...všetky zaslúbenia Božie, koľko ich je, sú v Ňom áno...“** [2. Korinťanom 1:20] Nielen sľub, že to učiní, ale aj naplnenie. On to skutočne učinil – je to dokonané. A my sme prijali a uchopili, že náš Boh na nás skutočne milostivo pohliadol a že čas milosti je určený k tomu, aby všetci tí, ktorí sú Bohom vyvolení vidieť Jeho slávu vo svojom čase, vo svojom cirkevnom časovom období počuli Slovo hodiny. A vo všetkých listoch zborom je stále znovu zdôraznené: **„Kto má ucho, aby počul, ten nech počuje, čo Duch hovorí zborom!“** [Zjavenie 2 a 3]

Je jednoducho pramocné vedieť, že Boh má na zemi Cirkev, že má na zemi Nevestu. Tomu sa ešte o chvíľu budeme bližšie venovať.

Ešte niekoľko vzácných veršov. Verš 6:

„Jasaj a plesaj, obyvateľko Siona, lebo je veľký prostred teba, Svätý Izraelov!“

Brat Ngonga ma poprosil, aby som čítal z Jozueho 1 verš 17. On ma o to prosil a ja to teraz učiním:

„Všetko tak, ako sme poslúchali Mojžiša, budeme poslúchať i teba, len nech je Pán, tvoj Bôh, s tebou, ako bol s Mojžišom.“

Tu je vyjadrené, o čo sa jedná. Izraelský národ nepočúval Jozuu, ale to, čo Boh povedal Mojžišovi a čo Boh zaslúbil už Abrahámovi. A čo Boh vtedy učinil? Čo učinil Jozua? On nezačal novú zvesť ani nový smer viery, ale položil truhlu zmluvy na plecía tých, ktorí ju mali niesť. Pretože v truhle zmluvy bolo zjavené Slovo pre ten čas. Jozue 3:5-6:

„A Jozua povedal ľudu: Posväťte sa, lebo zajtra učiní Pán divy vo vašom strede. A Jozua povedal kňazom: Vezmite truhlu zmluvy a idte pred ľuďom. A tak vzali truhlu zmluvy a išli pred ľuďom.“

To, čo Boh zjavil, bolo v truhle zmluvy. S nami Boh uzavrel zmluvu. Náš Spasiteľ vošiel do nebeskej svätyne so Svojou vlastnou krvou – Židom 9 – a túto krv priniesol na veko truhly zmluvy, aby viac nikto nemohol byť obžalovaný – krv Baránka nás čistí a činí všetko nové.

V Svätom Písme máme nádherné miesta. Odkedy sme počuli svedectvá, mám na srdci dve myšlienky. Ján 20:29, kde stojí:

„Blahoslavení sú, ktorí nevideli a uverili.“

Veľmi, veľmi dôležité Slovo. Čítajme celý verš:

„A Ježiš mu povedal: Tomášu, uveril si, že si ma videl. Blahoslavení sú, ktorí nevideli a uverili.“

Jednoducho pramocné. Museli existovať tí, ktorí boli pri tom, keď Boh niečo konal, a museli existovať aj tí, ktorí svedectvu očitých svedkov uverili a prijali ho. Apoštol Ján píše v prvej kapitole svojho prvého listu:

„Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli svojimi očami, na čo sme sa dívali, a čoho sa naše ruky dotýkali, o Slove života a ten život sa zjavil, a videli sme a svedčíme a zvestujeme vám...“

Oboje patrí dohromady. Svedkovia na vlastné oči a uši, ktorí prežili a videli to, čo Boh konal, a potom tí, ktorí neboli pri tom, ale uverili svedectvu tých, ktorých Boh poveril dávať ďalej to, čo videli, počuli a čomu potom uverili. Bratia sestry, v našom čase je to presne rovnako. Všetci nemohli byť v zhromaždeniach brata Branhamu. Všetci nemohli počuť a vidieť, ale existujú očití svedkovia, ktorí boli pri tom a môžu zložiť svedectvo o tom, čo Boh v našom čase učinil.

Pre mňa má obrovský význam, že to nehovorím len z počutia. Vám stačí, že to počujete od všetkých očitých svedkov, ktorí videli a počuli a vám odovzdávajú Slovo tak, aby vaša viera nespočívala na tom, čo niekto hovorí, ale bola založená v Božom Slove a na ňom založená aj skutočne je. Patrí to však k sebe. Že to Boh v našom čase takto viedol, bolo predsa takto určené Ním od založenia sveta.

Ako často som to už aj na tomto mieste povedal: Narodil som sa na východe, na polceste medzi Berlínom a Varšavou, v oblasti Danzig–Západné Prusko na statku bez elektriny, bez vody, v jednoduchosti. Keď potom vidíme chatrč, v ktorej sa narodil brat Branham, tak mi ten náš statok hneď pripadal trochu lepší. Ale chcel som len povedať, že u Boha je všetko možné, On môže spojiť západ s východom, On môže všetko tak viesť, že všetci počujú Slovo hodiny a veria svedectvu tých, ktorých Boh povolal byť na vlastné oči a uši svedkami.

Ešte myšlienka, ktorú sme preberali už včera. Každý Boží služobník presne vedel, k čomu ho Boh Pán poveril. Každý Boží muž bez výnimky presne vedel, čo má konať. V evanjeliu Jána 1 čítame, že Boží muž hodiny vtedy dostal otázku, kto on je. Ján 1 od verša 21. Všetci toto miesto Písma poznáme, ale len k našej orientácii, aby sme vedeli, že Boží muži poznali svoje miesto.

„A opýtali sa ho: A čo teda? Či si ty Eliáš? A povedal: Nie som. Či si ty ten prorok? A odpovedal: Nie.“

Všetci viete, že všeobecne sa verí, že zaslúbenie o Eliášovi sa naplnilo s Jánom Krstiteľom a že netreba viac nikoho očakávať. Spýtajte sa akéhokoľvek teológa na zemi a dostanete od všetkých rovnakú odpoveď, aj od každého letničného kazateľa, a to, že zaslúbenie o Eliášovi sa naplnilo už vtedy. Prečo? Pretože nechcú veriť, že Boh pošle pred návratom Krista na konci času milosti proroka a prorockú službu predtým, ako príde veľký a strašný deň Pánov. Ale jeho odpoveď a svedectvo je veľmi zreteľné a jasné. **„Nie som.“** Potom zaznela otázka: **„Si ty ten prorok?“** Ale odpovedal **„Nie.“** a potom vo verši 23 dostal otázku: **„Kto teda si?“** A on odpovedal:

„Ja som hlas volajúceho na púšti: Urovnajte cestu Pánovu! ako povedal prorok Izaiáš...“

Je jednoducho pramocné, v akom harmonickom súlade je Božie Slovo v Starom a Novom zákone a ako nám Boh z milosti daroval skutočne správne začlenenie biblického proroctva. Všetko, čo Boh koná, je dokonalé a my mu môžeme zo srdca dôverovať.

Bratia sestry, priamou inšpiráciou mi dnes bolo darované miesto Písma spojené s tým, čo sme preberali včera – 2. Korinťanom 11:2. Včera sme hovorili o Matúšovi 1 a Lukášovi 1, o Márii, ktorá našla

u Boha milosť, bola pannou, nepoznala muža a povedala: „**Hľa, som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa tvojho slova.**“ A hľa, Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli Jeho Slávu, slávu jednorodeného od Otca [Ján 1:14]. To sme včera prebrali. Čítajme tieto 2–3 verše ešte raz predtým, ako prídeme k 1. Korinťanom 11. Lukáš 1:28:

„A keď vošiel ku nej anjel, povedal: Raduj sa, obdarená milosťou! Pán je s tebou...!“

A vo verši 30: **„Ale anjel jej povedal: Neboj sa Mária, lebo si našla milosť u Boha.“**

My všetci vieme, čo sa vtedy stalo – bolo do nej vložené Slovo tak, ako stojí napísané v Žalme 22:10 [podľa nem. prekladu]:

„Ty si ma predsa vložil do lona matky...“

Ak sledujeme celé starozákonné proroctvo, tak zistíme, že presne tak isto to stojí napísané v Žalme 22:23:

„Budem rozprávať o Tvojom mene svojim bratom...!“

A tak isto stojí napísané v Žalme 22:

„Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?!“

Musíme aj žalmy raz pomaly a v modlitbe čítať a vidieť, ako bolo biblické proroctvo usporiadané a ako sa potom v Novom zákone všetko naplnilo. Ešte raz vo verši 35 zdôraznenie:

„A anjel odpovedal a riekol jej: Svätý Duch príde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.“

Verš 38:

„Vtedy povedala Mária: Hľa, som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa tvojho slova.“

Bratia sestry, čo sa z tohto učíme? Keď nám Boh oznamuje Svoje zaslúbenia, tak je nevyhnutné, aby v rovnakom čase zostúpila moc Svätého Ducha, aby nás Boží Duch voviedol do Slova a Slovo sa v nás mohlo stať Božou realitou!

Tu, v 2. Korinťanom 11, máme porovnanie, ktoré učinil Pavol, že by chcel Kristu priviesť čistou pannu. Včera sme porovnávali záhradu

Eden, kde to bola Eva, ktorá dostatočne nevyčkala, ale sa nechala zaviesť do argumentov, nechala v sebe vzísť pochybnosť a potom brat Branham hovorí jasne a zreteľne: „Tak začala nevier a v záhrade Eden – nevier a je ten prvý hriech, všetko ostatné prichádza potom.“ Nevier a v to, čo Boh povedal. Včera sme predsa čítali z 1. Jánovej 5:10: **„Kto Bohu neverí, činí z Neho lhára.“**

Čo sa stalo s Evou v okamihu, keď neverila tomu, čo povedal Boh, ale počúvala argumenty: **„Či naozaj riekol Bôh...? ...Istotne nezomriete. Ale Bôh vie, že ... budete ako bohovia, ktorí vedia, čo je dobré i zlé.“**? Všetko bolo pekne predkladané a stalo sa to. Bratia a sestry, ani na minútu nepočúvajte nepriateľa, ktorý by chcel vstúpiť nevieru a pochybnosť, ale verte Bohu! Učinite luhára zo satana. Satan je otcom lži [Ján 8:44], a preto musíme a smieme cele stáť na strane Božej, či tomu rozumieme alebo nie! My veríme tomu, čo a ako Písmo hovorí, a v okamihu, keď tomu veríme, tak nám je to z milosti zjavené. Pavol píše tu, v 2. Korinťanom 11 verš 2:

„Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi.“

Amen! To je ešte dnes Božie poverenie! Dovoľte mi dnes povedať, bratia a sestry, že múdre panny budú počúvať len Boha a Božie Slovo. Nebudú počúvať žiadny argument! Budú spojené s Bohom a s Božím Slovom a tak v pravde, ako sme my Božie Slovo počuli, prichádza Svätý Duch na nás, zjavuje nám Božie Slovo a Slovo sa stáva v nás Božou realitou. Takže nielen vtedy, ale úplne mimoriadnym spôsobom aj v našom čase. Ak mal Pavol už vtedy toto božské poverenie – priviesť Kristu čistú pannu – pannu, ktorá prijala Božie semeno, pannu, ktorá našla u Boha milosť, ktorá mohla povedať: **„Hľa, som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa tvojho slova“**, a ani na okamih neotvorí svoje srdce tomu, čo ako svoje argumenty predkladá nepriateľ.

Som presvedčený, že tak, ako bol Spasiteľ čistým Božím Slovom, ktoré sa zjavilo v tele, a každé zaslúbenie, ktoré sa Ho týkalo, sa naplnilo, tak je to teraz s nevestou Baránka, s múdrymi pannami. Ony veria Slovu, Slovo je semeno, oni ho do Seba prijímajú ako Božie

semeno a Svätý Duch na nich – na nás prichádza, aby Boží život, ktorý je v semene, priviedol k životu. A potom sa predsa naplňa:

„...žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus...“ [Galatským 2:20]

Toto Slovo je jednoducho pramocné. Žiadne zmiešanie, len Božie semeno, ktoré je siate. Aj to nachádzame potvrdené v ev. Matúša 13: Pán ako Syn človeka sial dobré semeno a dobré semeno je pšenica, ktorá bude zhromaždená v nebeskej sýpke. Aké je však to druhé semeno? Nepriateľ prišiel potom na to isté pole a sial svoje semeno, svoje výklady.

Bratia a sestry, prečo na tomto mieste kladieme dôraz na zvestovanie Slova a nie na: „Prorok povedal“? To, čo prorok povedal, nás vedie k tomu, čo hovorí Sväté Písmo. A za to sme jednoducho zo srdca vďační – a ja pravdepodobne o dosť viac, pretože som počas všetkých tých rokov dostával, čo prorok učil, čo hovoril a čo mu bolo Bohom zjavené, a všetko smieme harmonicky zaradiť do Biblie a nikdy nevychádzame mimo svedectva Písma, nikdy nezakladáme nové učenia ani nový smer viery. Pochopili sme, čo brat Branham často povedal: „Zvesť hodiny je Božie Slovo. Späť ku Slovu, späť na začiatok!“ Koľko smerov existuje medzi tými, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama? Áno, je ich veľký počet. Ale medzi tými, ktorí sa odvolávajú na Boha a Božie Slovo a obdržali Božie zjavenie, k čomu bola poslaná posledná prorocká služba – medzi nimi je len jeden smer a to je Boží smer na základe Božieho Slova a my sa z milosti necháme biblicky zaradiť a nachádzame svoje miesto v Božom Slove.

Aj to môžeme pokojne povedať: Nikdy o ničom nediskutujeme. Prečo nie? Pretože nám bolo Slovo z milosti zjavené.

Prosím, vezmite si to v porovnaní s tým, čo sme prebrali včera, do tohoto roku. Chcel by som vás ako čistú pannu predstaviť Kristu – o to sa dnes jedná, o to sa teraz jedná! Žiadne zmiešanie, žiadne výklady, Božie originálne Slovo! Nedopustíme, aby nepriateľ sial pochybnosti a spôsobil nevieru, ale že by sme mohli skutočne zo srdca veriť tomu, čo Boh povedal. Ako už bolo zdôraznené, keď na nás príde Boží Duch, tak sa stáva zvestované Slovo zjaveným a stáva sa v našich životoch Božou realitou.

Ten istý Pavol písal aj iné veci – v 2. Korintňanom 5 od verša 14 stoja slová, ktoré sú nám veľmi dobre známe:

„Lebo láska Kristova nás núti, ktorí sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, tedy všetci zomreli...“

Tiež pramocné Slovo. Všetci Boží synovia a dcéry boli skrze Božie predurčenie v Ježišovi Kristovi, našom Spasiteľovi, vyvolení pred založením sveta. Boh Pán sa o všetko postaral, náš Spasiteľ nemusí druhýkrát zomierať. On raz zomrel a zaplatil cenu za všetkých spasených a v každom časovom období Cirkvi všetci tí, ktorí chceli pred Bohom obstať, verili, prijímali a konali podľa Slova hodiny, lebo vo verši 15 stojí napísané:

„...a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej sebe, ale Tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych.“

Jednoducho pramocné. Nežiť viac pre seba, ale pre nášho Spasiteľa. Povedzte mi dnes: Čo je hlavnou vecou našom živote viery? Náš život viery sa stal predsa v celom našom živote hlavnou vecou. Pán. Čo by bol náš život bez Pána? Bez spasenia? Bez toho, aby Boh niečo s nami učinil? Ako tu stojí napísané:

„...a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej sebe, ale Tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych.“

A potom to dokonca pokračuje ďalej o tom, čo medzi veriacimi musí byť a musí to byť zjavené. Verš 16:

„A tak my už odteraz neznáme nikoho podľa tela. A jestli sme aj poznali Krista podľa tela, ale teraz už viacej neznáme. Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drierne pominulo, hľa, všetko je nové.“

Povedzte na to pokojne Amen. Boh chce aj tento deň použiť k tomu, aby sme naše vlastné životy posvätili Pánovi a mohli s Pavlom zvolať: „Som s Kristom ukrižovaný a teraz už viac nežijem ja, ale Kristus žije Svoj život skrze mňa.“ Z presvedčenia verím, že sa to teraz stáva skutočnosťou. Všetko, čo Boh pre tento čas zaslúbil a čo patrí k vyvolaniu von, oddeleniu a príprave Cirkvi Nevesty, sa stáva Božou realitou. Ako už bolo predtým povedané – v Starom zákone to boli zaslúbenia, ale skrze to, čo sa stalo na kríži Golgoty, sa stali Božie

zasľúbenia realitou. Je to možné prežiť! Je to možné prežiť! Všetko, čo Boh zasľúbil, môžeme z milosti prežiť: obrátenie, znovuzrodenie, krst Duchom, oslobodenie, uzdravenie, všetko, všetko nám Boh z milosti daroval.

Povedzme to ešte raz: Najprv zasľúbenia a potom z milosti skrze Ježiša Krista, nášho Pána, v nás všetkých naplnenie.

Ďalej to pokračuje vo verši 18 a 19:

„Ale to všetko z Boha, ktorý nás zmieril sám so Sebou skrze Ježiša Krista a dal nám službu zmierenia.“

A teraz príde pramocný výrok:

„Bôh bol v Kristovi mieriac so sebou svet – teba a mňa, nás všetkých – nepočítajúc im – tebe a mne – ich hriechov a položil do nás Slovo zmierenia.“

Jednoducho pramocné! Stalo sa to Božou realitou! Dnes nemá odtiaľto nikto odísť bez zmierenia, bez odpustenia, bez toho, aby z milosti neprežil to, čo nám Boh v Ježišovi Kristovi daroval. Dnes má každý z milosti prežiť deň spásy. Započal spásny rok a my sme zvoliť: Každý je voľný a koho Syn oslobodil, ten je skutočne slobodný! [Ján 8:36] Prijmite to vo viere a ďakujete za to Pánovi.

Vo verši 20 Pavol potom píše:

„Tedy za Krista posolstujeme, ako čo by sám Bôh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!“

Pre Krista prosíme všetkých: Zmierte sa s Bohom, priblížili sme sa koncu času milosti. Počas týchto dní sa nebudeme týmto veciam bližšie venovať, ale celý svet pochopil, že nič viac nie je tak, ako to raz bolo. Vidíme to na zavedení izraelského národa domov – zo 150 krajín do zeme zasľúbenia. Môžeme čítať zo Starého i Nového zákona a vidieť, že sa biblické proroctvo naplňuje pred našimi očami. Hlavnou vecou však zostáva príprava, bratia a sestry – aj keby sme to všetko videli, ale neboli pripravení na návrat Pána, nuž čo potom? Potom sme všetko ostatné počuli úplne zbytočne. Potom sme prichádzali aj zďaleka zbytočne. A to sa nesmie v žiadnom prípade stať. To je moja zodpovednosť pred Bohom – žeby všetci, ktorí teraz počujú Božie Slovo, zo srdca verili, mali ho zjavené a patrili k múdrym pannám.

Aby zostali múdrymi pannami, až kým nevojdú na svadbu Baránka.

Čo sa stalo s bláznivými? Pred vyjdením boli pannami. A čím boli pri návrate Pána, keď musel povedať: „**Neznám vás.**“ [Matúš 25:12] Viete, koľko bolesti mi to spôsobuje? S akou vnútornou túžbou musím jednoducho povedať: Milovaní bratia a sestry, Boh nás doviedol zo všetkých národov a jazykov, aby sme počuli poslednú zvesť, aby sme skutočne ako múdre panny prijímali to nádherné, naveky zostávajúce Božie Slovo a nepočúvali ani jeden jediný výklad a neprijímali ho, ale ostali pannami až do návratu Ježiša Krista, nášho Pána.

Chápete ma, keď čítam tieto slová Pavla, ktorý mal vtedy len jedno pranie: Pravých veriacich priviesť ku Kristu ako čistú pannu. Čo máme dnes povedať my? To je jednoducho so službou spojené. Ako bolo povedané bratovi Branhamovi: „**Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.**“

Ján predsa mohol povedať: „**...priateľ ženíchov, ktorý tam stojí a čuje ho, veľmi sa raduje pre hlas ženícha.**“ [Ján 3:29] On ho počul a pripravil ženíchovi cestu a mohol povedať: „**On musí rásť a ja sa menšiť.**“ [Ján 3:30] On však Pánovi pripravil cestu, on mu Nevestu pripravil do tej miery, ako to bolo pre tento časový okamih a toto časové obdobie Bohom určené, a všetci, ktorí Jánovu zvesť počuli a uverili jej, boli pripravení. Keď im povedal: „**Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja ... ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...**“ [Matúš 3:11], koľkí boli medzi tými troma tisíckami, ktorí v letničný deň uverili prvému kázaniu? Keď musel Boží služobník vysloviť zaslúbenie: „**Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten ktorý prichádza po mne, ... ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom**“, tak predsa museli byť tam, kde Pán krstil Duchom a ohňom. Presne tak isto je to i dnes s nami. My predsa nie sme rozptýlení ktovie kde, my sme zhromaždení v mene Pánovom, aby sme počuli Božie Slovo, verili mu a spoločne obdržali pozdný dážď, pretože to je zaslúbenie, ktoré taktiež obstojí skutočne naveky.

V liste Efežanom 6 máme obzvlášť vo veršoch 10 a 11 napomínajúce slová:

„Ostatne, moji bratia, mocnejte v Pánovi a v sile Jeho vlády. Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej.“

Bratia a sestry, ak čítame takéto biblické miesta, tak musíme byť hneď spojení s Pánom, tak musí v našom srdci zaznieť: „Milovaný Pane, nech to tak je so mnou!“ Učiň ma ty mocným skrze Tvoju v nás prebývajúcu Božiu moc. Pomôž mi obliecť si celú zbraň Božiu, vziať do ruky meč Ducha, ktorým je Božie Slovo! [Efežanom 6:17] Náš Pán bil nepriateľa mečom Ducha, totiž biblickými miestami, a stále znovu hovoril: **„Je napísané...“** [Lukáš 4:4-10] Takže aj my, bratia a sestry, si smieme obliecť celú zbraň Božiu a vedieť: Náš Pán je víťaz z Golgoty! [Zjavenie 5:5] V 1. liste Jána 5:4 stojí napísané, že viera je víťazstvo, ktoré nám bolo darované na kríži Golgoty a bolo skrze vzkriesenie potvrdené a zjavené. Víťazstvo nášho Boha je naším víťazstvom a skrze vieru sme prijali a uchopili všetko, čo nám Boh z milosti daroval.

V liste Židom 10. kapitole máme taktiež dobré a nádherné pokyny ohľadom toho, čo je dôležité obzvlášť v tomto čase. Od verša 35:

„Tedy neodhoďte svojej smelej dôvery, ktorá má veľkú odplatu.“

Ó, vyplatí sa ostať verný, veriť Bohu, prijímať a uchopiť každé Slovo, ktoré nám daroval.

„Tedy neodhoďte svojej smelej dôvery...“

Nie bojzливо, v neviere, ale v plnej istote viery.

Teraz mi napadá, čo sa stalo minulú nedeľu v Zürichu. Niekoľko drahých súrodencov sa presťahovalo do Krefeldu a hovoril som aj s jednou drahou sestrou, ktorá býva pri Bodamskom jazere. Povedal som jej: „Drahá sestra, ako dlho tam ešte chceš ostať? Ak sa chceš presťahovať, tak mi hneď povedz.“ A viete, čo sa stalo? Sestra na mňa pozrela a povedala: „Brat Frank, ja mám predsa príbytok, ktorý vlastním, a vôbec nemyslím na to presťahovať sa.“ Ja som len počúval a nič nepovedal. A potom ona povedala: „Nevieš, že Pán nám predišiel, že nám už pripravil príbytky? Tam by som sa chcela presťahovať.“ Príbytok, ktorý vlastním! Príbytok, ktorý vlastním, v nebesiach. **„V dome môjho Otca je mnoho príbytkov, keby nebolo tak,**

povedal by som vám to.“ [Ján 14:2] Je jednoducho pekné, že ľudia Božie Slovo počávajú a že ono vykonáva, k čomu bolo poslané.

♪ *Vezmi ma zo zeme, učiň moju vieru veľkou, daj mi vernú myseľ, srdce, uchop ma plne a cele, Ježišu môj.* ♪

V tomto Slove z listu Židom 10 čítajme ešte raz verš 35:

„Tedy neodhodte svojej smelej dôvery, ktorá má veľkú odplatu.“

Vyplatí sa zostať pannami, nečiniť žiadne duchovné smilstvo, ale zostať z milosti Bohu vo všetkých veciach verní. A preto stojí ďalej napísané vo verši 36:

„Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zasľúbenie.“

Nie je to našou úprimnou modlitbou? „Milovaný Pane, nech sa deje Tvoja vôľa, ako v nebi, tak i na zemi.“ Neprežili sme aj my vlastné Getsemane, kde do toho Spasiteľ zahrnul už aj nás? „...**nie moja vôľa, ale Tvoja nech sa stane!**“ [Lukáš 22:42] Niekedy je aj nám podaný horký kalich, ktorý sami vôbec nemôžeme piť, pretože je jednoducho príliš horký a naša núdza taká veľká, že viac nevieme, čo máme činiť. Náš Pán nám túto cestu predišiel, žiadny z nás neostáva ušetrený. My všetci prechádzame skrze ťažké skúšky a sme skúškami čistení ako zlato. Všetci vieme, že keď má byť zlato čistené, tak musí byť oheň skutočne rozpálený, aby vôbec bolo čistenie možné. Bratia a sestry, už čoskoro všetko pomínie, kráčajme smele vpred.

Aj tento záver týždňa musí byť zdôraznené: Tak, ako Boh učinil začiatok Nového zákona skrze spasenie a skrze Spasiteľa a daroval nám ho, tak sa udeje dokonanie skrze spasených a každé Božie Slovo sa stane Božou realitou. A ak na tieto veci čakáme, tak vieme, že nečakáme márne! Bratia a sestry, ja tu dnes nie som, aby som vás vodil za nos, nie, ja som tu, aby som vás potešoval a aby som vám povedal: „Pán nám nezostane žiadne zasľúbenie dlžný, On naplní všetko, čo vo Svojom Slove povedal. Plné znovunapravenie nastane tak iste, ako to Boh vo Svojom Slove povedal.“

Ďalej vo verši 38 stojí [podľa nem. prekladu]:

„Môj spravodlivý bude mať z viery život. A keby sa zbabelo utiahol, Moje srdce v ňom nemá záľuby.“

Vezmime si to k srdcu. Ak sa zbabelo utiahneme, tak v nás Boh viac nemá záľuby. Jednoducho z Božej milosti vytrvať so svätým vedomím: Pán nás vedie a predchádza nám. Ak sa stiahneme späť, ak sa vzdáme, čo potom? Boh potom v nás nemá žiadnej záľuby. Boh mal záľubu v Enochovi a vytrhol ho, ako to čítame v 11. kapitole listu Židom vo verši 5 [podľa nem. prekladu]:

„Vierou bol Enoch vytrhnutý, aby nevidel smrti. A nebolo ho viac možné nájsť, lebo ho vytrhol Bôh, pretože pred svojím prenesením dostal svedectvo, že vlastní Božie zaľúbenie.“

Vy milí, zo srdca tomu verte: Boh na nás hľadá skrze krv Baránka. Vidí nás ako ospravedlnených, ako posvätených, prijali sme všetko, čo nám On z milosti daroval.

V kapitole 11 stojí napísané vo verši 1 [podľa nem. prekladu]:

„Viera je spoľahlivá dôvera v to, na čo sa človek nadeje, pevným presvedčením o veciach, ktoré sa ešte nevidia.“

Aj tomu by sme sa mohli venovať. Abrahám pozrel na seba a na svoju ženu, nezostal však pri tom stáť, ale hľadel na Toho, ktorý Slovo zaslúbenia daroval a potom i naplnil. Posledný verš listu Židom 10 znie [podľa nem. prekladu]:

„Ale my nemáme nič do činenia s uťahovaním, ktoré vedie do zahynutia, ale s vierou, ktorá získa život.“

Haleluja! Boh je vierohodný, tak sme to včera počuli. K tomu patrí ešte Ján 17 – aby sme všetci vedeli, kto je ten Pravdivý, čítajme z Jána 17:2-4:

„...ako si Mu dal moc nad každým telom, aby všetkým tým, ktorých si Mu dal, dal večný život.“

„...všetkým tým, ktorých si Mu dal, dal večný život.“ Aj to sme stále znovu povedali: Len ten, kto večný život obdržal, môže a bude večne žiť. A tu je vám povedané, že On im dal večný život. Verš 3:

„A to je ten večný život, aby znali Teba, toho jediného pravého Boha, a Toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“

Nie dvojjediného alebo trojjediného Boha, ale **„znali Teba, toho jediného pravého Boha.“** Je to od samého začiatku až do konca zjavenie. A zjavenie Ježiša Krista nám predsa bolo z milosti darované.

Vieme, že Boh sa k našej spáse zjavil ako Otec nebesiach a skrze jednorodeného Syna osobne na zemi – „**Kto mňa videl, videl Otca.**“ [Ján 14:9] On v nás prebýva skrze Svätého Ducha. Predsa nie tri večné osoby, ale jeden večný Boh, ktorý naplňa Svoj vlastný spásny plán a to, čo zaslúbil, z milosti koná vo Svojich vlastných synoch a dcérach. Dokonca aj v prorokovi Joelovi čítame, že v posledných dňoch chcel Boh vyliat Svojho Ducha na všetko telo.

V Skutkoch apoštolov 2 čítame: „**Toto je to, čo je povedané skrze proroka Joela: A bude v posledných dňoch, hovorí Bôh, že vylejem zo svojho Ducha na každé telo...**“

Náš Boh dodržiava, čo zaslúbi, a keď sa naplní čas, tak sa deje to, čo vo Svojom Slove povedal. On sa nikdy neomešká. A my sme z milosti vo viere pevne vytrvať a držať sa toho, že On Svoje Slovo z milosti naplní.

Ešte jedno biblické miesto. Božie Slovo je také vzácne, mohli by sme čítať jedno miesto za druhým a zahĺbať sa v ňom. Tu, v 2. liste Petra 3:8-9 stojí nám všetkým dobre známe miesto:

„Ale to jedno, milovaní, nech nie je skryté pred vami, že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň.“

Všetci vieme, že od Adama po Abraháma prešlo 2 000 rokov, od Abraháma po Krista 2 000 rokov a teraz je za nami opäť 2 000 rokov. Jeden deň je u Boha ako 1 000 našich rokov a Svätý Duch mal byť vyliaty počas posledných dvoch dní. A kto chce vedieť, čo stojí napísané o posledných dňoch, musí čítať Hozeáša 8:6: „**Obživí nás o dva dni...**“ Stačí čítať biblické proroctvá a vieme, čo je tým mienené. Ostáva už len jeden deň – posledný deň a tento deň nemôže započat, kým nie je Cirkev-Nevesta vyvolaná a pripravená na návrat Ježiša Krista, nášho Pána. Preto sa konajú aj tieto zhromaždenia.

Potom stojí vo verši 9:

„Neodkladá Pán váhajúc so zaslúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu.“

Vidíte, o čo sa jedná? Ak už Pán zhovieva, tak predsa preto, aby

boli aj tí poslední zavolaní, aby aj tí poslední prežili svoje obrátenie, vo viere prijali a uchopili Božie Slovo a svoj život posvätili Pánovi. Takže Boh neodkladá, ale čaká, až kým sú aj tí poslední vyvolaní. Bratia a sestry, dovoľte mi povedať: Keď vás všetkých vidím, zo všetkých susedných krajín, tak viem jedno: Toto je deň, ktorý učinil Pán. Nikto z nás nevie, koľko času nám ešte ostáva, ale s Božou pomocou budeme poslednú zvesť niesť, až kým Pán nepríde alebo kým nebudeme zavolaní k Nemu.

Ešte verš 14:

„Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdení nepoškrvení a bezvadní v pokoji.“

To je hlboko prenikajúce napomenutie: „...keď to očakávate...“

Zasľúbenie znie, že Pán príde. Tu stojí:

„Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdení nepoškrvení a bezvadní v pokoji.“

Zhrňme, čo sme počas tohto víkendu prebrali. Želáme si, aby všetci vo všetkých jazykoch a národoch, od Austrálie a Nového Zélandu – všade Boh volá Svoj ľud von a my sme jednoducho vďační, že to smieme prežívať. Pre nás to nie je teória alebo nejaká záležitosť, o ktorej len hovoríme. Smieme to z milosti prežívať – prežívať, že je všetkým národom a jazykom na svedectvo zvestovaná plná spása. Smieme prežívať, ako prebieha vyvolanie panien von. V obežníku som napísal: „Na začiatku znela zvesť všetkým [pannám], ale kto sa točí dokola...“ Nechcem nikoho súdiť, ale som určený k tomu, aby som tým skutočne múdrym pannám... – a prepáčte, ak to raz tak poviem – nie v spojení so mnou, ale v súvislosti so službou – ako často prichádzajú e-mail, v ktorých stojí veta: „Všetci, ktorí patria k múdrym pannám, budú počúvať, čo múdry služobník hovorí, budú prijímať pokrm, ktorý bol uskladnený a budú pri príchode Pána pripravení.“ Bohu buď vďaka, že po celom svete existujú ľudia, ktorí nečinia niečo z človeka, ale prijímajú službu a poverenie, ktoré Boh daroval, a skutočne prežívajú svoju prípravu na slávny deň návratu Pána.

V porovnaní s Máriou – ako sme čítali v 2. Korinťanom 11 – Pavol to chcel vtedy, všetci Boží muži to vo svojom čase chceli, brat Branham vo svojom čase. Či snáď už dopredu nevidel Nevestu? Či nevidel, ako

Nevesta prišla z rôznych krajín a dokonca povedal, že niektorí vyzerali, akoby prichádzali z Nemecka, Švajčiarska alebo Švédska? On ich videl v ich odevoch ako boli podľa národnosti oblečení. Potom videl, ako Nevesta vyšla z jednotného kroku, a potom zase videl, ako bola prevedená späť do jednotného kroku. Boh je milostivý, ešte je čas milosti a my sa smieme k Nemu vrátiť.

Povedzme pred Božou tvárou ešte raz: Som presvedčený o tom, že všetci, ktorí patria k múdrym pannám, neprijmú žiadne cudzie učenia, nebudú veriť žiadnym výkladom, ale budú posvätení v Slove pravdy. **„Posväť ich vo Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.“** [Ján 17:17] Som stopercentne presvedčený o tom, že teraz prebieha dokonanie a všetci, ktorí pred Bohom našli a nájdu milosť, zostanú v Slove a budú môcť povedať tak, ako vtedy povedala Mária:

„Som dievka Pánova; nech sa mi tedy stane podľa tvojho slova“ [Lukáš 1:38] – ako bolo zasľúbené. Deti zasľúbenia veria zasľúbeniu a budú zapečatené Duchom zasľúbenia ku slávnemu dňu návratu Ježiša Krista. Náš príchod na tieto zhromaždenia sa raz vyplatí.

Nech všetci bratia po celom svete nesú ďalej to isté Slovo tak, aby Nevesta bola skutočne vo všetkých národoch a jazykoch vyvolaná von, bola posvätená, zachovaná v Slove pravdy a bola zapečatená ku slávnemu dňu návratu Ježiša Krista, nášho Pána. Ten, ktorý započal, ten aj dokoná, a my počítame s tým, že sa to stane v našom čase. Jemu, tomu všemohúcemu Bohu, buď česť a úcta, chvála a klaňanie.

Bratia a sestry, prijali ste každé Božie Slovo? Môžete podať áno na každé Slovo? V tom prípade povstaňme a spoločne Pánu ďakujeme.

Možno tu ešte sú modlitebné priania. Možno majú sestry pieseň – včera sa veľmi dobre hodila k tomu, čo bolo hovorené.

Máme tu bratov a sestry, ktorí ešte neposvätili svoj život Pánovi? Toto je hodina, ktorú nám Boh z milosti daroval. Skloňme svoje hlavy a spievajme *Taký aký som, tak to musí byť*.

[pieseň]

Bratia a sestry, ak máme v našom strede bratov, sestry alebo priateľov, ktorí by chceli svoj život posvätiť Bohu alebo Mu posvätiť svoj život nanovo, tak prídte dopredu, ak to máte na srdci. V takom prípade sa budeme spoločne modliť tak, aby sa aj tento deň skutočne

vyplatil. Spievajme ešte *Jemu len ver* a kto chce prísť, nech príde.

[pieseň]

Pane, všemohúci Bože, všetci, ktorí prišli dopredu, aj všetci tí, ktorí ostali na mieste, sme tu všetci dnes, na začiatku tohoto roku, aby sme sa Ti nanovo posvätili. Daruj milosť, ó, Bože, žeby všetky deti, ktoré nám daruješ, boli Tebou požehnané, žeby už viac nikto nežil sám seba, ale pre Teba, ktorý si za nás zomrel. Prosím ťa, milovaný Pane, nech všetci ešte vo viere prežijú Jána 17 – žeby poznali Teba, toho pravého Boha! Nech všetci v tejto miestnosti a po celom svete poznajú toho jediného pravého Boha a Jeho zjavenie v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, prijmú zmierenie a odpustenie. Milovaný Pane, zvestujeme plnú spásu a chceli by sme plnú spásu prežiť: obrátenia, znovuzrodenia, posvätenia, krsty Duchom Svätým. Milovaný Pane, potvrd' Svoje Slovo pri všetkých, ktorí k Tebe prišli. Či sem dopredu, v sále alebo kdekoľvek inde sú rozptýlení po celej zemi. Požehnaj obzvlášť všetkých slúžiacich bratov, všetkých, ktorí Tvoje Slovo nesú ďalej, všetkých, ktorí rozdávaajú božský pokrm.

Milovaný Pane, Ty máš čistú pannu, nedotknutú pannu, ktorá bude k Tebe privedená i v našom čase. Milovaný Pane, Ty si uskutočnil Svoje zaslúbenie a poslal si Svojho služobníka a proroka a priviedol si nás späť k počiatku, ku pôvodnému základu, k učeniu apoštolov, na začiatok, milovaný Pane, pretože ty si Alfa a Omega, Prvý a Posledný, Ty si započal, Ty dokonávaš, a vyvolávaš von. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu, nech sú posvätení všetci, ktorí Ti teraz posvätili svoje životy. Tebe patria, tebe náležia! Ty si zaplatil cenu! Ďakujeme Ti za to z celého srdca. Nech požehnanie všemohúceho Boha spočíva na vás všetkých v Ježišovom svätom mene. Haleluja. Amen.

Prijali ste to? Amen. Môžete sa vrátiť na svoje miesta. Boh vám požehnaj. Máme návštevu z Južnej Afriky. Boh ťa požehnaj, milovaný brat, Boh požehnaj všetkých, ktorí sú dnes sa na tomto mieste. Môžete sa ešte na chvíľu posadiť.

Ešte raz zdravíme všetkých po celom svete vo všetkých národoch a jazykoch. Sme vďační za našich bratov, ktorí prekladajú. Dovoľte mi úprimne povedať: Prekladatelia niekedy vyjadria vec ešte lepšie, ako je niekedy vyjadrená v kázaní. Už som si to všimol – prekladatelia

majú možnosť vyjadriť to všetko ešte celistvejšie a lepšie. Boh ich požehnaj. Jednoducho nádherné. Kto je v Duchu pri veci, má zjavenie a je inšpirovaný.

Posielame všetkým pozdravy – do všetkých národov a jazykov a hovorím ešte raz: Škoda, že nehovoríme všetci rovnakým jazykom, ale je prekladané a za to sme vďační. Boh požehnaj všetkých, ktorí sú na tomto mieste, i všetkých, ktorí sú pripojení cez internet.

Myslíte na nás vo svojich modlitbách, ešte sú naplánované ďalšie cesty. S bratom Miskysom pôjdeme na portugalský ostrov Madeira a potom na Ďaleký východ do Malajzie a Kambodže.

Našou hlavnou túžbou je, aby boli všetci po celej zemi pripojení cez internet. Ak k tomu môžeme pomôcť, tak to učiníme, aby mali všetci vybavenie, aby mohli každý prvý víkend počuť a vidieť. Ak by ste sa brata Tatyho spýtali, koľko už do celého sveta a obzvlášť do Afriky poslal vybavenia, tak to bude viac ako 60. Sme vďační za to, že môžeme pomôcť krajinám a bratom, ktorí nie sú technicky vybavení. To je v tomto okamihu našou hlavnou túžbou – žeby boli všetci vo všetkých krajinách na všetkých miestach pripojení a mohli to spolu s nami vidieť, počuť a prežívať. Boh to až doteraz činil a bude to činiť až do konca. Boh požehnaj brata Tatyho, Boh požehnaj všetkých bratov, ktorí majú účasť na zvestovaní a Božom diele. Boh požehnaj brata Michaela a brata Gill Nobela. Boh požehnaj všetkých bratov, ktorí majú účasť na diele Pánovom.

Spoločne mu budeme ďakovať a smele vykročíme do tohoto roka. Pán bude s nami až do konca sveta, tak to zaslúbil a tak sa to stane.

Možno máme teraz ešte pieseň spevokolu. Sme za to vďační. Po anglicky všetci rozumejú. Som prekvapený, ako rýchlo sa všetci Východoeurópania naučili anglicky. Prosím, vezmite so sebou pozdravy, a ak môžete, prídte všetci znovu. Myslím na to, ako Boh otvoril dvere a všetko viedol tak, aby mohli všetci počuť Jeho Slovo. Nášmu Bohu buď česť na celú večnosť.

Porozumeli ste všetkému, čo bolo dnes zvestované? Pán sa pýtal: „**Či ste porozumeli tomuto všetkému?**“ [Matúš 13:51] Ak áno, povedzte Amen. Amen! To nebolo dostatočne nahlas. Áno! Amen!